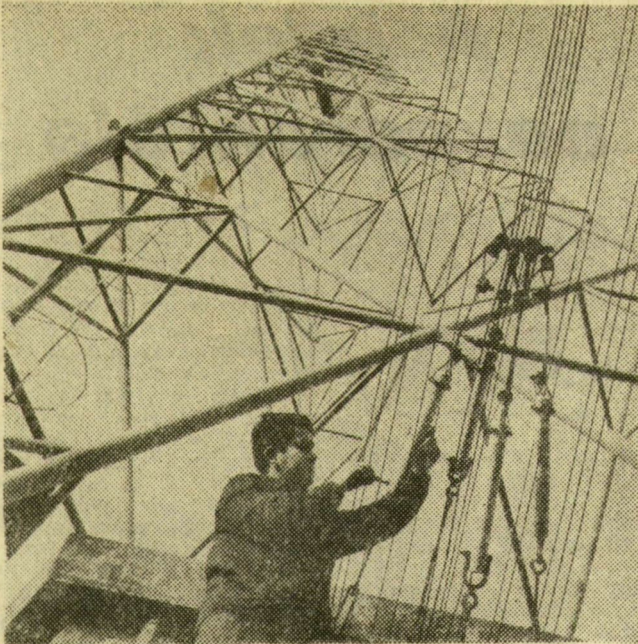

A Petőfi-adó új antennái

Az év eleje óta nagyobb energiával sugároz a Petőfi-adó. A Laki-hegyi felújítási program keretében sor került a Petőfi-adó műsorát sugárzó berendezések korszerűsítésére is. Üzembe helyezték az új irányított antennarendszert, amely 2 db 86 méter magas, csőszerkezetű adótoronyból áll. Ezek közül az egyik képünkön látható.

Bozsán Endre felvétele

Az öröm forrása

Gergő bácsi szavai — Dorozsmai tsz-gazdák a Tisza Szálló koncerttermében

A szövetkezet irodájában egy fénykép lóg a falon. Bekeretezve. Egy fekete fejkendő, fekete ruhás asszony lépked a juhok előtt. Hátterben felismerhető Komáromi Gergely juhász alakja is. Hú emberrel voltak akkoriban a közös gazdaságnak, ő és felesége. Hosszú éveken, fáradságot nem kímélve dolgoztak éjjel, nappal a szövetkezetben. Hűségese a kollektívához ma is, pedig az öregség, a nyugdíj elszóltotta, elparancsolta a mindennapi munkából őket.

Az öreggel tegnap a József Attila Termelőszövetkezet zárszámadásán, Kiskundorozsmán, a filmszínházban találkoztam. Ezeket mondta: — A régi urak mindig azzal érveltek, ha mi kommunista a titkos választást követeltük, hogy a magyar ember nem ért még meg erre. Hát ez a közgyűlés, ez a választás is azt bizonyítja, tudunk élni a jogainkkal. Igaz, én már nem vagyok aktív tagja a szövetkezetnek, de jó néhány évi fáradozóm, izdadságom van benne, a feleségemnek meg 17 esztendeje. Azért merem mondani, ennek a jogán, nem mindegy az, ki az elnök.

Nézegettem a közgyűlésen résztvevőket. Megelégedettség, öröm sugárzott róluk. Helyeselték „Gergő bácsinak”. Ismerik. Hiszen annak idején elváltatták ketten feleségével a juhászokdást, s mindenki úgy mondja ma is róluk, amit szakmailag nem tudhattak, azt a lelkiismeretükkel, a szívükkel hozzáadták. Panasz nem érthette so-

hasem a munkájukat. Először az öregember ment nyugdíjra, veterán nyugdíjat kap, havi 1700 forintot. A felesége csak tavaly vált meg a termelőszövetkezettől, s előtte Pestre hívták, kormánykintetést kapott. Ezek után az ideai zárszámadásról sem maradhatott el a Komáromi-család.

Előtte, Komáromi Gergely felszólalása előtt, annak rendje-módja szerint megtörtént a kiskundorozsmai József Attila Tsz zárszámadása. Szitás Ágoston elnök ismertette az elmúlt esztendő eredményeket, megemlítve a jók közül is a legjobbakat, akik derekasan kivették részüket a munkából, így például két asszonyt, aki a tehenészetben dolgozik, Pinter Jánosné, 784 munkaegységet teljesített és Lázár Istvánné, aki 594 munkaegységet ért el. Mert ebben a szövetkezetben nem kell munkára kéri a tagokat, szíves, örömmel mennek, még az 50—60 esztendő öregasszonyok is, hajnalban már a határt járják, dolgoznak napestig. Sőt, maholnap egyre inkább övni kell őket, vigyázzanak jobban magukra, az egészségükre.

Szép számok árulkodnak az elmúlt esztendőről. Négy ével ezelőtt az egy tagra eső jövedelem 10 ezer 800 forint volt, most viszont 20 ezer 760 forint. Majd hogy 100 százalékos a növekedés. Az összes árbevétel a tervezetthez viszonyítva mintegy 25 százalékkal növekedett, a tagság jövedelmét pedig mintegy 20 százalékkal. A

szövetkezet összes vagyona 26 millió 322 ezer forintba emelkedett.

A beszámoló után megtörtént a titkos választás. A 383 szavazat közül egy érvénytelen volt, ötven tartózkodtak, a többiek viszont az elkövetendő négy esztendőre ismét bizalmat adtak Szitás Ágostonnak. A hozzászólások során többen megköszönték a vezetésnek a fáradságos munkát, nem utolsósorban a jó zárszámadást. Hiszen a kedvezőtlen adottságok ellenére is összesen 8 millió 142 ezer forintot természetbeni és pénzből részesedést osztottak ki a tagoknak. Gondoltak a tartalékalappal is, készpénzt és terményeket, állatok tartálékoltak az idei induláshoz.

Katonai Sándor országgyűlési képviselő, a néprönt megyei bizottságának titkára hozzászólásában kiemelte, hogy nehéz feladatot oldott meg a közösség, mert nemcsak az időjárással küzdöttek meg a gazdák, ami igen-igen komisan-mostohán bánt velük, hanem az új gazdasági mechanizmus is sok feladatot rótt rájuk.

— Tiszta lelkiismerettel mondhatom — emelte ki —, hogy ez a szövetkezet megyei vonatkozásban is számottevő eredményről tanúskodik, ott van az élvonalban.

Délután Szegedre, a Tisza Szálló koncerttermébe vonultak a szövetkezetiek, ünnepelni. Ritka jubileum az ilyen, ritka szép zárszámadás.

Sz. Lukács Imre

Minden téma otthon talál

Szeged-Rókuson, a Pacsirta utca 31. számú épületben van a pártszervezet székháza. Igaz, ez a rangos megjelölés ma már nem igen illeti a kívül is, belül is alaposan megkopott házat. Imár több mint húsz éve találkoznak itt a legtöbb délután, este párttagok, néprontosok, a nőtanács tagjai — úgyszólván valamennyi választópolgár. Hol gyűlés, hol ünnepi teaest, hol tanács-választás tölti meg a nagyobbik termet. Máskor — főleg a kedd és péntek esti fogadónapon — ügyes-bajos dolgokkal keresik fel párttagok és pártönkvüliek az alapszervezet vezetőségének tagjait.

A fogadónapon, este én is ott jártam, s a ráérő időben arról beszélgettünk, hogyan élnek, mint csinálnak, milyen problémákkal küszködnek a rókusai pártszervezetben? Mert ez a 163 tagot számláló kollektíva sok tekintetben más, mint az üzem vagy hivatali pártszervezetek. Itt a tagok 95 százaléka nyugdíjas, alig tízen vannak, akiknek valahol aktív kereső foglalkozásuk van. Ebből a sajátosságból következő, hogy a létszám változása, növekedése sem új párttag-felvételből adódik, hanem abból, hogy a nyugdíjba menők ide igazoltatják át magukat. S a kor és a társadalmi helyzet szabja meg a tagság érdeklődését, a pártszervezet politikai munkáját is.

„Magán-ügyekben” is

A még munkaképes nyugdíjasoknak segít a pártszervezet a havi 500 forintos munkalehetőségek felkutatásában, az alacsony nyugdíjú elesettebbeknek pedig abban, hogy volt munkahelyük szakszervezete, vagy a kerületi tanács esetenként pénzbeli segítyt adjon. Előfordulnak szomszédi perpatvarok, családon belüli nézeteltérések s hosszú évek szokása szerint ilyen ügyekben is először a pártszervezetet keresik fel az emberek. A segítség, az indulatok helyes mederbe terelésének türelmes szándéka itt mindig megtalálható. Vagy közvetlen beavatkozással, a meggyőző szó erejével, vagy úgy, hogy a pártvezetőség az illetékes hatóság intézkedését kéri.

Azonos lelkesedéssel

Az egyéni problémák mellett elég sok a közösség érdekében való teendő is. Társadalmi munkát szerveznek járdaépítésre, iskola, óvoda rendbentartására, utca sze-

gélyek, virágos kertek szépítésére, ápolására. S ebben a szervező munkában már nincs határ a pártszervezet tagjai, a néprontos és a nőtanács aktivistái, a szülői munkaközösségek között. Egyformán, azonos lelkesedéssel agítálnak és veszik ki részüket cselekvőleg is a munkából valamennyien. Azután a pártnapokon, a taggyűléseken vagy a néprontos ülésein, a tanácsotagok beszámolóin elmondják az eredményeket, megdicsérik a legjobb társadalmi munkásokat.

Az oktatási és kulturális intézményekkel is nagyon jó a pártszervezet kapcsolata. A rókusai általános iskola pedagógusai, pártszervezetnek vezetői eljárnak a területi pártszervezet rendezvényeire, s viszont is meghívják őket. Sokat segít a pártvezetőség tanév kezdetén azzal, hogy a napközibe jelentkezők, az óvodába jelentkezők felvételénél javaslatot ad a szülők szociális helyzetének mérlegelésén alapján. Még az iskola tanterem bővítésében is közreműködtek, mert a volt szolgálati lakások szabaddá tétele érdekében eljártak a városi pártbizottságon és a tanácsnál. Így a lakásokból tantermek lettek.

Valamennyi fórumon

Öt éve, hogy kihelyezett könyvtár van Rókuson, en-

nek is a pártszervezet segített helyet szerezni. A városzerte híres rókusai művelődési ház működéséhez tervekkel, javaslatokkal, személyes részvétellel adnak támogatást. Most meg azzal, hogy minden fórumon hangsúlyozzák, e művelődési otthonra ott és úgy van szükség, amint jelenleg van. Ugyanis beszélnek róla különböző helyeken, hogy az épületet le akarják bontani, az otthon minden esti rendezés látogatóit máshol akarják elhelyezni. „Vétek lenne” mondják, hiszen az ott működő nyugdíjasklub, az asszonykörök s egyéb kis közösségek valóban otthonnak érzik, hosszú évek óta megszerették, megszokták a helyet.

A pártszervezet Rókuson jó politikai eligazítója, szervezője az ott lakóknak. Nagy felelősséggel magyarázzák változó életük jelenségeit — a beteg párttagokhoz a lakásokra is rendszeresen eljárnak — s őszinte szóval adnak választ a nyitott kérdésekre. Ugyanakkor a kerületi tanács ülésein, a végrehajtó bizottság ülésein, a városi pártbizottságon szót emelnek a rókusiak minden helyes irányú törekvése mellett.

Kondorosi János

Készül a papíripar fejlesztési programja

Könnypiparunk legdinamikusabb fejlődő és legnagyobb jövő előtt álló ágazata a papíripar. Hazánkban az egy főre jutó évi papírfogyasztás körülbelül 40 kilogramm, vagyis több mint négyszerese a háború előttiének. Különösen az elmúlt 6—8 esztendő hozott nagy változásokat az iparágban. Jellemző adat: 1938-ban 55 ezer tonna papírt és kartont állítottak elő hazánkban, 1958-ban 109 ezer tonnát, 1968-ban pedig több mint 260 ezer tonnát.

A szakemberek már behatárolt foglalkoznak a papíripar negyedik ötéves tervének és távlati tervének kidolgozásával. Az előzetes számítások szerint 1975-ben mintegy 600 ezer tonna papírt és kartont kell állítani, azaz körülbelül kétszer annyit, mint az 1970. évi előirányzat. A már működő gyárak bővítésén, korszerűsítésén túl több, teljesen új, modern üzem építésére kerül sor. Már érvül az ország első mikron-papírgyára Lábátlanon, ahol az első papírgyártó egység jövőre kezd meg a termelést, majd további három gép munkába állításával elérik az évi 35 ezer tonnás kapacitást. Itt a többi között selyempapírt, légipostapapírt, szalvétát, bibliai nyomó-papírt, valamint többféle famentes, finom csomagolóanyagot gyártanak majd. A nagy papírgyártó gépet mintegy kilencmillió dollárért finn cégtől vásárolták. E gyár felépítése után Lábátlanon újabb papírgyárat létesítenek, ahol elsősorban egészségügyi papírokat állítanak majd elő. Az évi 15 ezer tonna kapacitását új üzem építése az előzetes program szerint 1973-ban kezdődik és 1975-ben fejeződik be.

Nagy rekonstrukciót hajtanak végre a budafoki papírgyárban is. A régi, 8—9 ezer tonna kapacitású kartonlemezgyártó gépsort újjal cserélik fel, ennek teljesítménye 30 ezer tonna lesz.

Nyíregyházán évi mintegy 50 ezer tonna teljesítményű hullámpapír- és zsáküzem létesítenek. Az építkezés hamarosan megkezdődik. Számottevő a dunai városi új cellulózyár építése is. Itt a jelenlegi évi 22 ezer tonnás kapacitást megkétszerezik és a cellulózyem melletti papírgyárban is bővítik az irónyomópapír termelést.

A döntő, az alapvető változást a tervezett dél-dunai hatalmas papírkombinát építésétől várhatjuk. Az első négy építési szakasz a terv szerinti 1977-ig valósul meg, ekkor a kombinát körülbelül 330 ezer tonna papírgyártó, 300 ezer tonna cellulózt előállító és mintegy 90 ezer tonna papírfeldolgozó kapacitással rendelkezik majd. A tervek pedig eleve úgy készülnek, hogy később még tovább bővíthessék a papírgyártó üzemeket. Szakembereink jelenleg a tanulmánytervek kidolgozásán tartanak, de várhatóan 1970-ben megkezdődik a beruházás.

A hazai termelés nagyarányú növelésével és a jelentős importtal 1980-ig várhatóan sikerül elérnünk az egy főre jutó 85—90 kg-os évi fogyasztást, s ezzel Magyarország a papírral közepesen ellátott nemzetek sorába lép.

N. L.

Gyógyszanaszatórium

Gyógyszanaszatórium építéséről tárgyal a szegedi tanács a SZOT-tal. A 350 ágazat szanaszatórium a Székelysori hívezet használatát felváltó mozgásszervi megbetegedések gyógyítására, országesetileg gondoskodva a mozgásszervi betegségekben szenvedő rehabilitációjáról.

SZERDA,
1969. FEBRUÁR 5.

DÉLMAGYARORSZÁG 3

Sz. S. I.

erőiből összetevődő proletár pártot, s nem hangsúlyozza a párt és a nép érdekazonosságát, a többi dolgozó osztályhoz és réteghez való viszonyát, a nagy néptömegek egységének szükségességét, jöllehet az előző szervezeti szabályzat hangsúlyos passzusai között szerepeltek ezek a kritériumok.

A pártdemokrácia — amely ugyan már évek óta amúgy is csak papíron volt —, a tervezet elfogadása esetén már hivatalosan alap sem maradhat: teljes mértékben törölték. Ilyen világos és egyértelmű fogalmazás helyett, mint pl. „a párt vezető szerveit minden szinten titkos szavazással kell megválasztani”, csak ennyire futja Maóék tervezetében: ezeket a szerveket „demokratikus tanácskozás és választás útján kell létrehozni”. Az indítékokat és a módszereket ismerve ez pontosan annyit jelent, hogy a vezetésben csak maóista—linpiaoista elemek maradhatnak.

Semmiféle előírást nem propagál az új pártalkotmány tervezete a választott szervek működésére sem. Így a Központi Bizottság összehívását ismét személyek szeszélyére bízzák. A régi szabályzat szerint hathatónaként ülésezett volna a KB, no de ezt Mao mindig úgy értelmezte, ahogy éppen akarta. Nem határoz a tervezet a párt tagjainak jogairól sem, pontosabban: csak egy kérdésben foglal állást. Nevezetesen abban, hogy ha a párttag nem ért egyet az alsóbb párt-

szervek döntéseivel, a legmagasabb pártszervekhez folyamodhat. E kitételel célzatosságához nem fér kétség: állandó és folyamatos lehetőség a Mao-ponal ellen fellépők hatékony üldözésére.

Különböző jelekből arra következett a világsajtó, hogy a KKK kongresszusát még februárban, de legkésőbb a tavaszon összehívják. Ez jórészt attól függ, hogy a Mao Ce-tung —Lin Piao-féle vezetés „rendet” tud-e hamarosan teremteni a „renitens” tartományokban; nevezetesen azokban, amelyeknek forradalmi bizottságai egyelőre nem hajlandók elküldeni delegátusait a kongresszusra.

A KKK IX. kongresszusához senki nem fűzhet realisan olyan reményeket, hogy valamiféle józan belátás kerekedhetne felül. A jelek inkább azt a kilátást erősítik, hogy mindazt, amit a legfelső kínai pártvezetés az utóbbi években bevezetett az irányítás módszereiben és munkastílusában, most „alkotmányossá” fogja tenni. Hiszen a szervezeti szabályzat várható módosításai immár a párt-demokrácia látszatát is kiküszöbölilik, s a kommunisták köteletségévé teszik Mao és Lin Piao szertelen dicséretét.

Kína egyébként meglehetősen elszigetelte magát a világtól. Hírek a hivatalos csatornákon a legritkábban érkeznek, a hatalmas országból. Jelenleg végtelenül homályos a kínai

külpolitika is. Még legtöbbször az európai barát, Albánia beszél ki a kínai szándékokból, s olykor egy-egy nyugati diplomata szólja el magát. Kétségtelen viszont, hogy amilyen ütemben folytatódik a KKK egészséges erőinek bomlasztása, olyan mértékben nő a kínai politika szorvétellessége, általános uszítása a szocialista tábor országai ellen. Nem véletlen, hogy ez a kínai politika háttér nagy reményekkel tölti el az USA politikusaikat, különösen a közelgő amerikai—kínai tárgyalás előtt, melyet február 20 körüli dátumra jósolnak. Az USA iránti „megértés” egyre több eleme szövődik a kínai külpolitikába. Formoza már nem olyan meleg és idegesítő kérdés Mao számára. Az USA pedig nem szerényebb diplomáciai utasítást adott tájékoztatási központjainak, mint hogy „védjék meg Mao Ce-tungot” a támadásoktól. De még egy kis biztatást is adtak ennek az „Örökké fénylő lelki atombombának”, ilyesformán: „Amennyiben a kínai vezető a fő támadást Oroszország ellen irányítja, akkor számíthat Amerika hallgatlagos egyetértésére”.

Kemény sivatagi szelek fújnak tehát továbbra is Kínában. A pozitív erők helyzete nem hogy javult volna, még rosszabbodott. Egyre több a ka-lándorság, az eltévelyedés az agg Mao politikájában. S ebben egyre több a veszélyes és gyűlékony elem.